

להניח לה בשקט. היה ברור לי, כי באחד הימים היא תופיע בצורה מורחבת יותר — כסקופ בלעדי — באחד העיתונים היומיים, ואיש לא יזכור היכן ראתה אור לראשונה. הוחלט להמשיך ולספל בנושא. התקיימו כמה פגישות עם שרים ועסקנים מרכזיים במפלגות השונות, נאספה אינפורמציה רחוקה על מה שקורה מאחורי הקלעים בצמרת מעיי, וכאשר הצטיירה התמונה פחות או יותר בשלימותה — הוחלט להגישה לקורא כסיפור דמוי, המתרחש בעתיד הקרוב.

סיגנון זה של כתיבה אינו חידוש של העולם הזה. אך בדרך כלל, נוהגים להשתמש בו בסיפורת עלילתית או ברומאנים. ואילו אנחנו הפכנו אותו לכלי עיתונאי מובהק, כשהתיאורים הדמוייים של העתיד

שער, "העולם הזה" האחרון עורר תגובות רבות בין הקוראים — כולן, אני שמח לציין, חיוביות. "יש לתמונה כוח היפנוטי ממש" כתב יעקב עשהאל מרמתי גן. "אפשר להסתכל בה ולהסתכל בה — ותמיד למצוא משהו שמרתק את מבטך מחדש".

הקוראה עדנה שיפטר, תלמידה בקורס לציור וגראפיקה מתל-אביב, ביקשה לברך את הגראפיקאי של המערכת, "שהצליח ליצור פוטרימונטאז' כה מושלם. אני מתארת לי איזה עבודה הושקעה עד שמצא תמונות של בן-גוריון, פרס, קולק וכל החבורה הזאת, שביחד יוצרות קומפוזיציה עזה כל כך... זה כמו ציור של רמברנדט, בלי האפקטים של הרניסאנס".

היא לא היתה היחידה שהאמינה, כי תמונה כה מושלמת אינה יכולה להיות סתם תצלום.

האמת היא, שתמונה זו צולמה לגמרי במיקרה, באותה אלפית של שנייה בה הצטייר אותו מבט דראמטי על פני ה' אנשים הסובבים את משה דיין, בצילום המקורי עמדו עוד אנשים מסביב. אולם הם לא הוסיפו דבר לדראמטיקה של ה' תמונה — כי אם להיפך. למען העוצמה האמנותית, החליט העורך הגראפי לשנות מעט את האמת ההיסטורית, ולהוציא מתוך התמונה אותם חלקים מפריעים. התוצאה: אחת התמונות החזקות ביותר שנדפסו אי פעם בעולם הזה.

תוכל בעצמך להשוות את שתי הגרסאות של התצלום.

אבל לא רק על תמונת-השער זכינו לתגובות; גם תוכן הכתבה "היום בו הגיע דיין לשלטון" עורר הדים בלתי-רגילים. אצטט אחד האנשים המקורבים ביותר ל' — מנכ"ל מעיי, פינחס ספיר: "קלעתם בול! זה בדיוק מה שמעסיק את הצמרת. הייתם העיתון היחידי שהרים את הכוונת שלו, ו' במקום לדווח על הוועידה שהיתה, ועל מה שקורה או קרה עם שרגא נצר — חשפתם את הבעייה המכרעת באמת".

הגדרתו את הבעייה הזאת: מי יהיו 60 המועמדים הראשונים של מעיי בבחירות הבאות לכנסת.

"ברור שעשרה חברי רפ"י, פחות או יותר, נצטרך להעמיד במקומות ריאליים, בלי שום ויכוח. אם כי גם כאן ינסה ספיר קצת ללחוץ. אבל כמה חברי-כנסת שלא היו שייכים לרפ"י, ונראים לנו הפכפכים — לא יכללו ברשימה. זה מסוכן מדי". היתה לו גם הערת-ביקורת אחת: "התעלמ'ם לגמרי מחלקו של בן-גוריון בתמונה הזאת. הוא אומנם לא פעיל, אבל הוא בלי ספק יעמוד במקום-כבוד, אם יתחולל המיפנה שאתם תיארתם. הוא לא יהיה ראש-ממשלה, אבל הוא יהיה הסמל".

איך נולד הסיפור הדמוי הזה? לפי המישה שבועות (העולם הזה 1619) התפרסמה ידיעה במדור תשקיף, תחת ה' כותרת "רשימת-מעיי" — נגד אפשרות פו' טש"י ובה נאמר: כבר בשלב זה מנהלים זקני-מפא"י ו' מנהיגי אחדות-העבודה דיונים קדחתניים לקראת האפשרות שחלק מצעירי מעיי יפרשו, אחרי הבחירות.

הם לוחצים בחשבון שצעירים אלה עשויים ללכת, עם משה דיין בראש, לקואליציה עם גח"ל ועם המפלגות הדתיות, לפגג את מעיי מחדש.

כדי למנוע פוטש שיחסל את הרוב שלהם בכנסת ובמוסדות, נזהרים מאוד זקני-מעיי להכין את רשימת המועמדים לכנסת השביעית בצורה כזאת, שהצעירים לא יזכו בה למספר מכריע של מקומות מובטחים — אשר עשויים היו להביא להם רוב מוחלט בתוך המפלגה.

מכיוון שאני יודע כמה עבודה מושקעת בך האחד הזה, התייחסתי לאותה ידיעה באימון. ביקשתי מעורך המדור לברר את המקורות לידיעה, והתשובה היתה: ישר מפיו של אחד השרים המקורבים ביותר לפינחס ספיר וללוי אשכול.

לכאורה, בזה תם תפקידו של העיתון. ברגע שפירסם את הידיעה היבשה, עשה את שלו כלפי הקורא וכלפי המאורעות. אבל נידמה היה לי, כי הידיעה מקפלת בתוכה השלכות כה סנסציוניות, שאסור

פיירקס האמיתי! או הפיירקס הצרפתי!

PYREX SEDLEX FRANCE

בישול הגשה ואיכסון באוחו כלי עצמו

פיירקס סדלקס - פיירקס השקוף
פיירקס לין דקור - פיירקס הפרחוני
דמי החרסניה, לבישול ולהגשה אינטימי

PYREX ligne decor FRANCE

הסוכן: א. ספקטור ושות. המפיצים: יבוא ושיווק בע"מ רח השרון 20. חל אביב

הצגה נעים

הקצוע נכלא ללא אבטלה

בבית ספר, "דיאונה" רונש התלמיד בנוסף לידע מקצועי, נסיון מעשי רב ובטחון עצמי בעבודה מעשית, וזאת תודות ללקוחות הרבות והקבועות המבטחות בסלון בית-הספר והנהנות משרות מעולה הניתן במחירים נמוכים ביותר. למסיימי הקורס ניתנות תעודות סיום וסיוע לקליטתם בעבודה.

הקורס החדש נפתח: 1.11.68

בית-ספר ספרות נשים

הסנהר נעים

דיאונה פפר דיזינגוף ריינסוף"א טל. 226066

הציונים המקורי

ציונים השער

מעוגנים במציאות הבדוקה של היום. ההבדל היחידי בין סוג של יצירה. לבין כתבה עיתונאית רגילה, הוא שהסיפור ה' דמויני מסתיים תמיד בסימני-שאלה גדול. האם מה שתואר ב'היום' בו עלה דיין לשלטון? יקרה במציאות? זאת נוכל לדעת אחרי הבחירות הבאות. מה שחשוב לזכור, ברגע זה, הוא שזה יכול בהחלט לקרות.

וזה מה שהכתבה הדמוינית רצתה להדגיש.

לעומת המחמאות על הסיפור בכללה, זכינו לכמה מחאות על "תוצאות הבחירות לכנסת השביעית". בעיקר כעסו קוראים, ש' הודהו כאוהדי גח"ל. 21 מנדטים נראים להם פחות מדי.

אחד מהם כתב: "אני מוכן להתערב אית' כם — או עם כל אדם אחר — שהתוצאות יהיו שונות". והוא צירף 50 ל"י, דמי-התערבות.

מכיוון שזה לא בדיוק המיקצוע שלנו, החורנו לו את הכסף וצירפנו את כתובו' תיהם של יתר הכותבים באותו עניין, ש' יארגנו ביניהם סטו בחירות. מי ניחש נכון? גם זאת נדע בעוד שנה ומשהו.

איש כפי